

בצלאל פרלמן ז"ל

ה. ברוך

ביום 9.10.95, חברי הטוב בצלאל פרלמן, הלך לעולמו. הוא נולד בשנת 1901 בעיר מינסק ברוסיה הלבנה. המשפחה היתה ציונית ובבית דיברו עברית. בשנת 1917 - בזמן המהפכה הרוסית הוא עבר לציכוסלובקיה - בזמנו עוד אוסטריה - ולאחר מכן לגרמניה, לעיר קיטן. בטכניון של העיר הזאת למד הנדסה. בזמן זה הוא התפרנס ממתן שיעורים בעברית. בקיטן הוא ביקר לעתים קרובות במשפחה ציונית, ולימים, כאשר עליתי לארץ בשנת 1935 - ההיכרות הראשונה ביני ובינו נעשתה באמצעות בן המשפחה הזאת, שהיה חבר שלי. בשנת 1931 עלה לארץ ובאותה התקופה הגיעו גם אמו ואחיותיו. בצלאל או כפי שקראו לו "צליק" - עבד בבניין, ולאחר מכן בעבודות הנדסיות, אך לאחר זמן קצר עבר למקצוע השמאות - הוא היה אחד משמאי הקרקע הראשונים בארץ. במקצוע השמאות נשאר בכל ימי חייו. הוא השתתף בפרוייקטים גדולים והיה חבר במועצת המנהלים של חברת "קרת". יחד עם זאת השתתף באופן פעיל בחיים הציבוריים של ארגון השמאים, בשנות ה-70 היה יושב ראש הארגון, והתמנה גם כחבר במועצת השמאים. זמן קצר אחרי שעליתי לארץ - בשנת 1935 - פגשתי אותו בפעם הראשונה. מהרגע הראשון התרשמתי מהאישיות התרבותית, ויחד עם זה מיכולת כושר הביטוי שלו. מאז ראיתי אותו לעתים רחוקות, אני הייתי מודד ומאחר והוא היה עסוק בעניינים של קרקע, נפגשנו מידי פעם במישור המקצועי. הידידות בינינו החלה כאשר הסבתי את המקצוע ונהייתי שמאי מקרקעין. אז התפעלתי מהפעילות הציבורית שלו, מהדבקות בשאיפותיו, ויחד עם זאת מהסגנון הנימוסי והתרבותי שליוו את מעשיו. הוא עשה מאמצים רבים לשפר את רמת המקצוע, במיוחד השתדל בנושא קבלת האינפורמציה הדרושה בדרך הרשמית והחוקית, ואני זוכר פגישות רבות שניהלנו בנושא זה עם גורמים ממשלתיים. יחד עם זאת הוא נקט בכל האמצעים לחזק את ההשגחה על האתיקה המקצועית, שהינה הבסיס לאמינות של עבודתנו. הרבה למדתי ממנו, והוא עזר לי לא מעט, בפתרון בעיות מקצועיות קשות. כאשר תפקידו כיושב ראש הארגון עבר לידי, השתדלתי להמשיך בדרכו. אם אני רוצה לסכם את התכונות העיקריות שלו הרי הן היו: אצילות ויושר אינטלקטואלי.

יהא זכרו ברוך.